

paa dem. Jeg tror, at man maa have dem mere grundfæstet og yderligere prøvet. Jeg vil gerne her gøre den Bemærkning, at jeg i høj Grad interesserer mig for Dr. Petersens Arbejde og tror, at det kan faa overordentlig megen Betydning netop i Fremtiden derved, at Videnskaben kommer mere til at tjene det praktiske Livs Formaal ogsaa i Henseende til Fiskeriet. Derfor siger jeg den højtærede Landbrugsminister Tak for det lille Beløb, der er optaget paa Finansloven til et Fiskeriraad som et foreløbigt Forsøg paa at planlægge Arbejdet dels paa videnskabelig, dels paa praktisk Grund.

Jeg kunde ogsaa have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger angaaende Ernæringsspørgsmaalet. Det ærede Medlem talte om Ernæringsspørgsmaalet i en fjern Fremtid, men hvad der interesserer mig mere, er Ernæringsspørgsmaalet lige i Nutiden, idet det forekommer mig, at dette Spørgsmaal i den kommende Vinter vil faa den allerstørste Betydning, saaledes at ingen af os paa nogen Maade kan unddrage sig fra at skænke det Opmærksomhed. Vi ser jo ogsaa, at det er noget af det, der beskæftiger Sindene mest, hvorledes man skal sikre den mindre bemidlede Del af Befolkningen og specielt den fattigste Del af Befolkningen rigelige Næringsmidler til en rimelig Pris. Men her undrer det mig rigtigt nok, kan jeg ikke nægte, at det ser ud til, at man i meget høj Grad har glemt noget af det, der ligger lige for vor Dør. Man har efter bedste Evne søgt at fremskaffe billige Næringsmidler, og man er saaledes gaaet til at importere amerikansk Flæsk. Jeg skal ikke sige noget hertil, det er sikkert en meget god Foranstaltning, men det lader til, at ikke en eneste har tænkt paa, at der lige ved vor Dør ligger Masser af Levnedsmidler, der kan skaffes frem og netop saaledes, at de kommer den allerfattigste Del af Befolkningen til gode.

Jeg tænker her paa vor Forsyning med Fisk, og særlig vor Forsyning med slagtet Fisk. Jeg har ikke endnu hørt, at man overvejede Foranstaltninger, f. Eks. for at skaffe den fattige Del af Befolkningen i København billig slagtet Fisk. Jeg har læst noget om, at man tænker paa Oprettelse af kommunale Foranstaltninger i Form af Udsalgssteder og den Slags, men netop paa det Omraade vilde det være paa sin Plads, om man baade i København og de større Byer, ja, maaske i alle Byer, oprettede kommunale Udsalgssteder for Fisk, og at Byerne saa som deres Bidrag til Afhjælpning af Nøden

i første Række lønede de Folk, der skulde forestaa Udsalgene. Man vilde da kunne fremskaffe og sikkert kunne blive ved at fremskaffe hele Vinteren Fisk til saadanne Priser, at enhver vilde kunne købe denne Fisk. Men træffer man ikke disse Foranstaltninger, faar man ikke Fisken, det er ganske givet. Man faar den ikke ad den almindelige Vej, fordi der saa vil være saa mange Omkostninger, at Fisken bliver for dyr. Man kunde derimod oprette Udsalgssteder, særlig for slagtet Fisk. De, der vil have levende Fisk, Rødspætter, Aal, Helleflyndere o. s. v., kan jo gaa til de sædvanlige Steder, men de, der ønsker et godt, billigt og sundt Næringsmiddel, kan ikke faa det paa denne Maade; der maa andre Foranstaltninger til. Men naar man traf disse Foranstaltninger, saa at man kun behøvede at tage Hensyn til den Pris, som Fisken koster i Indkøb, og til det Svind og den Fragt, der løber paa, og man ikke havde nogen Mellemandleravance eller noget Lønsørgsmaal at skulle tage i Betragtning, gaar jeg ud fra, at man i Løbet af Vinteren vilde kunne levere Fisk til en 20—25 Øre pr. Pund, hvis da ikke Fiskepriserne stiger ganske urimeligt. Det er her særlig Torsk, jeg tænker paa; ja, Smaakuller, som er et ypperligt Næringsmiddel og er meget vel-smagende, vil man sikkert til Tider kunne faa endog under 20 Øre Pundet. Ved Hjælp af Maksimalpriser kan man nu købe et Pund Flæsk til 85 Øre Pundet, men for dette Beløb kan en Familie købe ca. 4 Pund Torsk og saaledes faa et udmærket nærende Maaltid, medens der af det ene Pund Flæsk ikke vilde kunne blive ret meget til hver. Jeg vil meget henstille, at man tager denne Sag op til alvorlig Overvejelse paa de Steder, hvor der er Mulighed for at bringe noget saadant til Udførelse.

I Aar er der — for at nævne dette samtidig — en udmærket Kartoffel-avl, og hvis man fra de samme Udsalgssteder ogsaa kunde levere Kartoffler, vilde Folk da ikke komme til at sulte, saa længe de kunde faa billig Fisk og billige Kartoffler. Vi har her i Landet særlig vænnet os til at spise Kød. Flæsk, Æg og Smør vil vi ogsaa helst have, men i alt Fald, uden Kød og Flæsk mener vi ikke, vi kan leve. Det er imidlertid en ren Misforstaaelse. Man behøver slet ikke disse Ting, og jeg vilde slet ikke frygte for, at det skulde skade mig det mindste, at jeg indgik paa ikke at spise Kød fra nu og til April — det vilde maaske tværtimod gavne mig. Jeg vilde, som sagt, ønske, at